

Ateneul

Trăiască Congresul U. F. D. R. din 14-16 Iunie!

Trăiască lupta femeilor pentru pace, pentru socialism!

SPOR LA MUNCĂ LUCRĂRILOR CONGRESULUI U. F. D. R.

R.L. Azi încep în Capitală lucrările celui de al doilea Congres al U.F.D.R. care se va desfășura sub semnul antrău înaselor de femei în luptă pentru apărarea păcii, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, pentru construirea socialismului.

Acest Congres se ține în timp ce milioane și milioane de femei din întreaga lume își pun semnăturile pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, în timp ce prin mii de scrisori și motiuni ele protestează împotriva dării în judecată, de către guvernul marshallizat dela Paris, a marelui luptător pentru pace, Eugénie Cotton, împotriva însemnării bravei fiice a poporului francez, eroina Raymond Dier, împotriva concedierii în masă a femeilor salariale din Olanda, Germania Occidentală, Statele Unite, etc.

Congresul U.F.D.R. și al tuturor femeilor muncitoare din țara noastră se țin în momentul în care femeile iubitoare de pace din întreaga lume, alături de soții, frații și părinții lor, își intensifică cu hotărâre lupta împotriva imperialismului anglo-american care pregătește cu furie crescândă declanșarea unui nou război mondial.

În lupta aceasta uriașă a popoarelor încadrate în puternicul front al picii condus de Marea Uniune Sovietică, femeile muncitoare din țara noastră, ocupă un loc de cinste. Mii și mii de muncitoare, țărâni muncitoare, intelectuale și gospodine, alocate în Comitetele de luptă pentru pace, au dus și duc o luptă hotărâtă pentru lărgirea și organizarea mai temeinică a acțiunii Partizanilor Păcii; 37.000 de îndrumătoare U.F.D.R. au dus munca de lămurire din casă în casă pentru a arăta uriașă însemnătate a semnării Apelului dela Stockholm iar numărul semnatarilor se ridică la mai multe milioane. Hotărârea maselor de femei iubitoare de pace din țara noastră, de a apăra cu îndârjire libertățile și drepturile dobândite, — ca urmare a eliberării noastre de sub jugul fascismului și imperialismului, de către glorioasa Armată Sovietică —, de a apăra viața și viitorul fericit al lor și al poporilor lor, nu s'a manifestat numai prin uriașul lor participare la campania de strângere a semnăturilor pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii. Ele au întărit semnăturile lor cu eforturi sporite în muncă, care realizează mereu mai importante contribuții la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, la înfrumusețarea și dezvoltarea gospodăriei a satelor, în orașelor noastre, la mai buna asistență socială și medicală pentru oamenii muncii. Într-un cuvânt la dezvoltarea permanentă a Patriei noastre, factor activ al frontului păcii și socialismului.

În zilele acestea dela începutul lunii Iunie, ne-au sosit — mai multe ca gând — și scrisori despre minunate realizări ale femeilor noastre muncitoare, în activitatea lor de fiecare zi, în lupta lor pentru pace și o viață mai bună. Și fiecare dintre ele reprezintă nu numai mărturia bucuriei de izbândă, ci și un angajament înflăcărat de a continua lupta mai dăru, pentru scumpa noastră Patrie să devină mai bogată, mai puternică. Ana Saban, muncitoare la fabrica de poduri din Reșița a trecut să lucreze la patru mașini de filetat și și depășește norma cu 140 la sută. Peste 570.000 de țărâni muncitoare au depus aproape 8 milioane ore de muncă voluntară pentru satele lor să fie mai frumoase, mai vesele. Peste 120.000 rețec numărul femeilor care în ultimele luni s'au străduit ca dispensarele, spitalele și casele de naștere să funcționeze cât mai bine. Îndrumătoarele duc cu mai mult elan munca de lămurire pentru formarea unor noi comitete de sprijin.

Sunt multe asemenea vesti. Iar realizările despre care vorbesc sunt felurite. Au însă toate un fir comun. Dovedesc că toate aceste nenumărate femei, mame sau soții, care au obținut noi succese în producție, ca și cele care au muncit

cu răvnă la repararea școlii din satul lor, ca și cele care au zăbovit mai mult cu ochii pe o carte, pentru a-și însuși mai temeinic bogățiile culturii, au vrut să-și arate astfel dragostea și încrederea cu care întâmpina Congresul U.F.D.R. Milioanele de mame, surori și soții muncitoare din Republica noastră Populară au de ce să cinstească Congresul lor cu asemenea minunate izbânzi. Ele știu bine că toate aceste realizări întăresc Patria și regimul nostru, care le-a acordat drepturi egale, le-a dat posibilitatea de a ocupa posturi de răspundere, le-a deschis lor și familiilor lor perspectivele unei vieți luminoase. Ele știu bine că Congresul acesta — la care și-au trimis ca reprezentante 700 din cele mai bune frunze în muncă, din uzine, sate și instituții — va reprezenta o contribuție nouă pe drumul întăririi unității femeilor muncitoare din întreaga lume în lupta victorioasă pentru pace. Pentru consolidarea acestei unități, femeile muncitoare din țara noastră, și-au intensificat în lunile premergătoare Congresului acțiunile care vin să oglindească hotărârea lor de nelînvin de a sprijini lupta pentru pace și democrație a femeilor din întreaga lume. Manifestările de caldă solidarizare cu lupta femeilor oprimăte din țările capitaliste au oglindit puternica creștere a conștiinței internaționaliste a femeilor din țara noastră.

Iar pentru a-și manifesta prietenia și dragostea lor față de eroicele femei sovietice, fața de Marea Uniune Sovietică, eliberatoare și sprijinătoare a Patriei noastre, femeile muncitoare din diferite culturi ale țării noastre, au adreșat cu ocazia zilei de 8 Martie peste 6000 scrisori de felicitare, bravei fiice ale popoarelor sovietice.

Masele femeilor muncitoare din țara noastră au dovedit că în inimile lor au găsit un adănc ecou cuvintele rostite de Eugénie Cotton, președinta F.D.I.F.: «Dacă toate femeile se vor ridica împotriva ațătorilor la război, atunci nu va fi război». Ele au arătat astfel că sunt ferm hotărâte să urmeze drumul trasat femeilor democratice din lumea întreagă de cel de al doilea Congres al F.D.I.F., de a-și uni forțele în lupta pentru pace, de a se strănge tot mai mult în jurul Marelui Uniunii Sovietice, conducătoare la grădina păcii și democrației, — drum pe care Congresul U.F.D.R. care se deschide astăzi și la care cârmă lucrări participă delegații ale femeilor muncitoare din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, și din alte țări, — înseamnă un important pas înainte.

În țara noastră, Congresul U.F.D.R. și al tuturor femeilor muncitoare, constituie prima mare manifestare de masă premergătoare Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. care va avea loc în luna Septembrie.

În lucrările Congresului U.F.D.R. se vor debata realizările obținute până acum și se vor trasa liniile acțiunii de viitor a femeilor din țara noastră, în lupta pentru pace și socialism. Congresul va arăta calea de urmat pentru fiecare femeie care a semnat Apelul dela Stockholm, să devină o luptătoare activă pentru întărirea scumpei noastre Patrii, pentru demascarea necruțătoare a imperialismului ațătorilor la război și a hitlerismului lor slugi, în frunte cu trădătorul Tito.

Iată de ce — în momentul acesta, când tot mai ascuțită devine lupta între forțele progresului și ale păcii și mănunchiul odioșilor pregătitori ai unei noi vărsări de sânge — milioane de femei din fabrici și dela sate, gospodine și intelectuale din R.P.R. își intensifică eforturile în muncă, pentru cinstirea Congresului lor și așteaptă cu încredere și dragoste rezultatele lucrărilor care vor reprezenta o armă nouă, în continuarea tot mai dăru a luptei pentru pace.

Împreună cu întreg poporul nostru muncitor, urăm — în acest spirit — spor la muncă lucrărilor Congresului U.F.D.R.

Angajamentul meu, în cinstea Congresului U. F. D. R.

Încă din tinerețe am luptat cu piedicile pe care conștient, burghezii le ridică în fața oricărui femei muncitoare ce lupta pentru drepturile ei de om.

În timpul primului război mondial, copil fiind, am văzut sub dărâmtările caselor bombardate oameni morți. Încă de atunci am început să-mi dau seama de nenorocirile războiului. Întelegând că viața și sănătatea oamenilor trebuie apărute cu îndârjire, mi-am ales cariera de medic. În timpul regimurilor trecute nu am putut realiza însă nimic din idealul meu, România avea mortalitatea infantilă extrem de mare, dar eu, medic de copii, deabia am putut să-mi găsesc de lucru.

Regimul actual mi-a dat posibilitatea să realizez împreună cu un colectiv de femei două cămine de zi pentru copiii muncitorilor și funcționarilor din câmpul sanitar.

În timp ce burghezia a împiedicat sistematic dezvoltarea mea ca om de știință, clasa muncitoare în frunte cu Partidul și imi pune la dispoziție totul pentru a putea aduce aportul meu modest la multiplele probleme de sănătate

publică, Republica noastră ne-a încredințat mie ca și altor femei, sarcini de răspundere. La locul meu de muncă mă voi strădui să nu preocupesc nici un efort în pregătirea tinerelor generații de medici.

Mi se umple inima de mândrie când văd cum astăzi femeile sunt ridicate la muncă de răspundere, muncă pe care ele le îndeplinesc cu conștiințiozitate și pricepere.

Congresul U.F.D.R. care începe astăzi, este pentru mine un nou prilej de îmbărbătare în luptă.

În cinstea Congresului U.F.D.R., imi dau angajamentul să muncesc cu și mai multă încredere, cu și mai multă devotație, fiind conștientă că în felul acesta voi putea contribui la lupta poporului nostru muncitor, să întărească frontul apărătorilor păcii, al acelor care — sub conducerea Uniunii Sovietice — garantează mersul înainte al omenirii și al științei.

Dr. Aurica Topciu

Sef de lucrări la Institutul Medic-Farmacuție, catedra de Bacteriologie

ANUL VIII Nr. 1782 P.

4 PAGINI 4 LEI

Taxa de francare plătită în numerar conf. aprobării Direcțiunii Generale P.T.T. 108.828, 16 Septembrie 1944.

Joi 15 Iunie 1950

România liberă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Constantin Mille 5.7-9
Centr. Tel.: 6.34.93, 6.34.94, 6.34.95
Cont. Cec Postal Nr. 7796

ABONAMENTE: încep la 1 și 15 ale lunii
1 lună lei 120
1 an lei 1400
★ SALARIAȚI ȘI STUDENȚI ★
1 lună lei 100
SERVICIUL ABONAMENTE TEL. 5.21.21

REDACTOR RESPONSABIL
NICULAE BELLU

Echipa tov. Iosif Bartha a dat primele tone de cărbune în contul anului 1951!

PETROȘANI (prin telefon). — În ziua de 13 Iunie la ora 12, echipa de mineri a tov. Bartha Iosif și ortacii săi, Musta Alexandru și Bela Iosif dela sectorul 4 al minei Lupeni și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau în cadrul Planului de Stat pe anul 1950.

PANA LA ORA 14, EI AU DAT ÎN CONTUL ANULUI 1951 ÎNCA 5,60 TONE DE CARBUNE.

La ieșirea din mină ei au fost întâmpinați de reprezentanții Organizațiilor de Partid și de masă, secretarul Comitetului Provizoriu județean, precum și de numeroși

delegați dela Uniunea Petrol Mine și Gaz Metan.

Vorbind în numele echipei, tov. Bartha Iosif și-a luat angajamentul ca și mai departe să dea zilnic cu 50 la sută mai mult cărbune decât prevede norma.

ZEICONI LIVIU
coresp. voluntar

Pentru o recoltă îmbelșugată

În Olt, pregătirea utilajului pentru recoltare se apropie de sfârșit

În campania de reparare a uneltelor și mașinilor agricole necesare recoltării, județul Olt se situează printre județele frunțase.

În județ funcționează 347 ateliere de reparat unelte în comune și 2 ateliere mecanice mari în oraș.

În unele plăși, cum ar fi de pildă, plasa Văleni, — unde Comitetul de Partid și Comitetul Provizoriu și-au dus mai bine munca — întregul plan de pregătire a parcului de mașini și utilaj agricol a fost realizat.

La fel, în plasa Drăgănești, campania este pe sfârșite. Din cele 28 batoze mai sunt de reparat 2, iar din cele 12 tractoare programate mai trebuiesc

reparate 4. Restul uneltelor au fost reparate în întregime.

În celelalte plăși ale județului, reparațiile decurg în ritm accelerat.

Un prețios ajutor în această campanie a fost primit dela Uniunea Cooperativelor de Consum — Olt, care a aprovizionat cooperativele sătești cu cărbuni și alte materiale necesare reparării diferitelor unelte și mașini agricole. Tot prin cooperativele sătești, țărâni muncitori au putut să-și cumpere coase, seceri, sape, etc. Țărâni muncitori și-au mai procurat uneltile necesare muncilor agricole de vară, prin cele 48 centre de închiriat unelte agricole care funcționează în județ.

Diaconu Theodor
correspondent

La S.M.T.-Tg.-Mureș au fost terminate reparațiile

TG. MUREȘ, (prin telefon dela redactorul nostru). — Muncitorii dela S.M.T. Tg. Mureș au terminat repararea mașinilor și uneltelor agricole necesare campaniei de strângere a recoltei.

În cadrul lucrărilor de reparații s'au evidențiat muncitorii: Farkas Iosif, Nagy Emeric, Stan Ludovic și Bartha Anton care și-au depășit zilnic normele.

Peste puțină vreme muncitorii dela S.M.T. Tg. Mureș vor începe lucrările pe teren.

Adalbert Benczel

Ady Abramovici
și Gh. Dumitriu
correspondenți

Lucrările Congresului U.F.D.R. se deschid astăzi în sala Ateneului R.P.R. sub semnul luptei pentru pace, al luptei pentru făurirea unei vieți ferice. ÎN CLIȘEU: Un grup de femei, membre în gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin” din Livezdea-Ilfov, ascultă cuvântul cald al tov. Elena Gheorghe din biroul organizației U.F.D.R. al plășii Fierbinți, care le explică importanța Congresului.

Fotografie: NICU VASILE

Schimburi de onoare în cinstea Congresului U. F. D. R.

În cinstea Congresului U.F.D.R. peste 700 muncitoare dela fabrica „Flamura Roșie” din Capitală au organizat schimburi de onoare, pentru a realiza o producție deosebită.

Schimbul 1 a realizat în timp de opt ore 6.150 m. mătese, iar echimbul II, a realizat, în același interval de timp, 5.349 m. mătese.

S'au evidențiat muncitoarele: Popp Carolina, țesătoare, Urseanu Maria și Moraru Maria, dela secția depănăt Vălda Zamfira și Vostol Ana, dela secția răsucit, Cristea Maria, Drăgoi Elena, Boeru Maria și Canoliță Elena dela secția țesătorie. (Agerpres).

Ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților

a avut loc ieri în prezența lui I. V. Stalin

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite a Prima sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de a treia legislaturi și-a continuat lucrările în cursul zilei de Marți.

La orele 19 s'a deschis ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților. Deputații și oaspeții au salutat prin aplauze furtunoase și îndelungate apariția lui I. V. Stalin și a celor mai apropiați tovarăși de luptă ai săi.

Ministrul de finanțe al U.R.S.S., Arsenii Zverev, a prezentat un raport referitor la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1950, precum și la executarea bugetului de stat pe anul 1948-1949.

PENTRU UN PUTERNIC SPIRIT PARTINIC ÎN ȘTIINȚĂ

Cuvântarea de închidere a sesiunii științifice a Academiei R.P.R. rostită de acad. prof. Traian Șăvulescu

În cuvântarea sa de închidere a sesiunii științifice, acad. prof. Traian Șăvulescu a spus între altele:

În special a celor care activează în cadrul Academiei R.P.R., a științei marxist-leniniste și a metodei materialist-dialectice în punerea și rezolvarea problemelor, precum și folosirea din ce în ce mai mult a cercetărilor științifice sovietice, au dat cercetătorilor din R.P.R. curaj și avant în abordarea temelor celor mai variate, cuprinse în Planul de Stat. Forțe noi s'au evidențiat, virtuți latente s'au deșteptat. Datorită acestui fapt producția științifică a căpătat atât cantitativ cât și calitativ o amploare pe care nu a cunoscut-o sub regimurile trecute.

Actuala sesiune generală dovedește că Institutul nostru a făcut un salt calitativ important în dezvoltarea ei și că urmând direcțiile C.C. al P.M.R., ea se găsește pe drumul adevărat care o va duce la noi și mai multe succese. Pornind de acum înainte cu și mai puternic avânt la muncă, sub lozincă „Pentru un puternic spirit partinic în știință”, rezolvând revoluționar problemele ce ni se pun, abordând mereu altele, din ce în ce mai variate, mai multilaterale, din ce în ce mai mult legate de viață, vom reuși să contribuim efectiv la construirea socialismului, de care este strâns legat progresul științific.

Legăturile tot mai strânse ale științei cu viața, legăturile Academiei cu Ministerul, cu C.G.M., vor împiedica pe oamenii de știință să plutească în azurul științei pure, să alunece pe panta științei pentru știință, a obiectivismului burghez, a cosmopolitismului de care știința noastră în trecut era puternic contaminată, în detrimentul ei însăși.

Rămășițele ideologiei burgheze mai chinule multe minți. Hipertrofia personalității — egocentrismul, singularitatea încă pe unii, făcându-le stearpă munca.

Discuțiunile ce au însoțit comunicările în secțiuni, cu participarea unui larg public format din specialiști de toate ramurile, au dat sesiunii noastre caracterul unui eveniment cultural de masă, fără precedent.

Am tras multe învățăminte folositoare pentru organizarea muncii colectivelor, coordonarea și controlul activității secțiilor Academiei. Vom fi mai atenți și mai severi în angajarea și selecționarea elementelor de colaborare. Vom lărgi cadrul ajutoarelor tehnice pentru formarea serioasă a tineretului care se consacră activității științifice. Viitorii aspiranți, pe care îi vom crește dela început în condițiile cele mai bune pentru formarea lor ideologică și profesională, sunt na-

dejdea noastră și vor împlini treptat lipsurile constatate.

Partidul și Guvernul urmăresc ridicarea economică și culturală a întregii țări.

Este foarte semnificativ faptul că odată cu înființarea Academiei R.P.R., s'au înființat filialele din Iași și Cluj, menite să desvolte activitatea științifică din aceste centre universitare și să dea un impuls puternic forțelor locale, care în trecut nu se puteau manifesta în toată puterea lor. Înaugurarea Filialei Iași în prezența Plenului Academiei, cu participarea tuturor oamenilor de știință și cultură din Capitala Moldovei, a avut semnificația unui eveniment, pe care isloria noastră culturală îl va prelua dându-i însemnătatea pe care o are pentru renașterea culturală și economică a Moldovei și Iașului.

Oamenii muncii trebuie să vadă în noi pe frații lor, care muncesc și luptă pentru atingerea unor țeluri comune. Avantajele ce ne-au fost acordate de Partid și Guvern ne îngăduie să ne dedicăm exclusiv activității științifice, pentru rezolvarea la timp și cu metodă a problemelor ce ne-au fost încredințate și să ajutăm la creșterea unei intelectualități noi, calificată, cu concepție marxist-leninistă, la răspândirea largă în rândurile celor ce muncesc a cunoștințelor științifice, la organizarea hotărâtă, consecventă și metodică a asaltului împotriva ideologiei capitaliste, la pregătirea și realizarea stăpânirii marxism-leninismului în știință și arta noastră, la ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc, la asigurarea progresului. Nu trebuie să lăsam și nu vom lăsa nici un colț pe frontul ideologic, ca ascunziș al teoriilor false și concepțiilor dușmănușilor de clasă. Am început cu lupta contra cosmopolitismului în știință și artă. Vom continua să lăvăm și în celelalte manifestări dăunătoare.

Nu putem afirma că am desăvârșit reorganizarea Institutelor noastre, nu putem spune că ne-am însușit în întregime doctrina marxist-leninistă, atotbiruitoare, dar am făcut pași hotărâtori în această direcție. Sub îndrumarea Partidului noi luptăm, sprijinindu-ne pe cercetările strălucite ale științei sovietice, dela care învățăm și după care ne conducem, pentru a asigura transformarea țării noastre într-o țară socialistă și triumful complet al ideologiei marxist-leniniste, creatoare în toate domeniile științei, artei și culturii noastre.

La luptă și la muncă pentru noi cu-ceriri în domeniul științelor, literelor și artelor puse în slujba poporului, pentru construirea socialismului, pentru progres și pentru pace, având la bază știința marxist-leninistă, atotbiruitoare! (Agerpres).

Studentii români care învață în Uniunea Sovietică ne scriu despre viața lor

Colegii noștri de învățătură și viață

DRAGI TOVARAȘI,
D eșărindu-mă de voi, eu mi-am luat angajamentul să vă scriu despre viața oamenilor sovietici, despre felul cum facem noi cunoscut în Uniunea Sovietică realizările poporului muncitor din Republica noastră Populară în lupta sa victorioasă pentru clădirea unei vieti noi, pentru construirea socialismului.

Voi începe prin a vă descrie căminul nostru. În el locuiesc studenții din toate colțurile Marii Tări a Socialismului: din Azerbaidjan, Ucraina, Kazahstan, Uzbekistan, Kirghizia, Georgia, Armenia și din alte Republici. Eu locuiesc în cameră cu încă trei tovarăși: un kirghiz, un ucrainean și cu încă un român. Între noi s'a legat o strânsă prietenie. Ascult cu foarte multă atenție pe tovarășii sovietici povestind despre schimbările radicale pe care regimul socialist le-a adus în Republicile lor. Sub regimul țarist, kirghizii, ca și oricare alt popor dela „periferia“ imperiului țarist, suferau jugul unei crunte exploatare naționale și sociale. Numai datorită regimului sovietic eu mă pot bucura de o tinerețe fericită — îmi spune tovarășul Asan Sadakob. Despre acest om simplu așa putea să vă spun multe, să vă spun despre felul cum mă ajută la învățătură, cum mă ajută să înțeleg viața sovietică. În timpul nostru liber mergem împreună la teatru, cinema, în excursii, la muzee. Toate acestea constituie importante mijloace de educare a oamenilor sovietici.

În Institutul nostru de Finanțe am cunoscut îndeaproape pe surorii Soceanu. Ele sunt în anul al patrulea și vin dela Moscova. Pot să afirm că niciodată n'am avut ocazia să văd o pretenție atât de strânsă ca între aceste două

Forța morală și fizică a tineretului sovietic

D e în primele zile trăie în mijlocul tovarășilor sovietici dela Institutul unde învâ, m'a surprins forța morală și fizică a colegilor mei. Tineri, plini de sănătate și vigore, cu spirit de inițiativă, curajoși, încrezători în forțele lor, încrezători în viitor. Nu mi-a trebuit mult să înțeleg cauzele, să înțeleg că țara studenților sovietici este rezultatul condițiilor lor de viață și de muncă al sistemului socialist, al educației generale primite. O parte integrantă a acestei pregătiri generale a tineretului sovietic o constituie cultura fizică și sportul, factori importanți de educație comunistă. Iată de exemplu cum se duce această muncă în cadrul Institutului nostru.

Ministerul a fixat norme și ramuri sportive care trebuiesc atinse neapărat pentru a promova în anul următor. La sfârșitul fiecărui semestru, în cadrul probelor practice, figurează și proba practică din cadrul culturii fizice și sportului, probă egală ca valoare cu celelalte discipline. Acest lucru arată clar felul cum este privit sportul și importanța care i se dă în educare și formarea tineretului. În cadrul orelor de pregătire sportivă, corpul capătă elasticitate, țările și violențe. Exercițiile sunt gradate și legate între ele, astfel încât un anumit fel de exercițiu să permită trecerea la altul. Ca și celelalte Institute ale Uniunii Sovietice, Institutul nostru are sala lui de gimnastică, înotătoare și cu aparatură sportivă necesară. Materialul sportiv variază așa este pus la îndemâna studenților, în așa măsură încât să se ocupe de sportul pe care îl iubesc, folosind timpul liber pentru antrenament. Un loc deosebit îl ocupă skiul. Ramurile sportive care nu figurează în probele Institutului, pot fi însușite în cadrul cercurilor sportive. Îndrumarea acestor cercuri este făcută de un specialist sau

surori. Ele sunt frunțate în învățătură. De multe ori m'au asaltat cu întrebări: despre poporul nostru, despre tineretul nostru, despre limba noastră pe care vor să o învețe. Am început să le vorbesc despre urlașă mișcare pentru pace a poporului nostru, despre dragostea nemărginită a oamenilor muncii din țara noastră pentru oamenii sovietici, pentru tovarășul Stalin: le-am vorbit despre frunțușii Partidului nostru, despre frunțușii noștri în producție, despre primele noastre Gospodării Agricole Colective, despre scriitorii, despre muzici și arta noastră, care exprimă noile năzuinți ale poporului nostru. Nu de mult studenții români din Leningrad, împreună cu studenții celorlalte țări de democrație populară, am prezentat în fața tinerilor stahnoviști din Leningrad, un program artistic care s'a bucurat de un deosebit succes. Festivalul a avut loc în una din cele mai mari case de cultură din Leningrad — „Kirov“. Cu năsfârșite ropote de aplauze au fost chemați tovarășii noștri să repete dansul „Ca la Breaza“. Pot afirma că am reușit să câștigăm o notă bună din partea Leningradului. La toate manifestările noastre artistice, echipa noastră, ca și toate celelalte echipe străine, e întâmpinată cu vii aplauze. A doua zi am auzit pe tovarășii sovietici prin cămin sau pe culoarele Institutului, fredonând cântecuri din „Ei, trece, trece, trece, Doțina azi, petrece“.

Cu materialul dăruit de către noi, Biblioteca Institutului a scos în cîntec zilele de 1 Mai o expoziție a țării cu democrație populară „În luptă pentru pace, cultură și socialism“

Gherșin Rabin
student în anul I al Institutului de Finanțe-Leningrad

PENTRU O BUNĂ ORGANIZARE A BAZELOR DE RECEPȚIONARE

În campania de recoltare și colectare a cerealelor, bazele de recepționare au un rol deosebit de important deoarece, ca unități operative, aparținând centrelor județene de recepționare, au sarcina de a primi, depozita, conserva și livra produsele agricole. Aceste unități, cu o rază de activitate limitată la un număr redus de comune, au fost înființate înăuntru-se șeama de putere economică a regiunii, în raport cu producția agricolă, volumul probabil al colectărilor, spațiul existent pentru înmagazinare, drumurile de acces, apropierea stațiilor de cale ferată și în sfârșit alințarea producătorilor determina de circulația normală a bunurilor în mediul rural.

Hotărârea din 25 Mai a. c. a Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind pregătirea și executarea la timp a strângerii recoltei și executarea planului de colectări pe anul 1950, trasează sarcini concrete, care revin direct bazelor de recepționare, sarcini pe care aceste unități au datorita de a le aduce cu cinst la îndeplinire. Astfel, bazele de recepționare trebuie să se preocupe de identificarea și prelucrarea tuturor magazilor care pot fi folosite pentru depozitarea și conservarea în bune condiții a produselor agricole; trebuie să ia măsurile pentru repararea tuturor magazilor spre a evita alterarea produselor depozitate, să organizeze și să controleze desinfecțierea magazilor în vederea înlăturării insectelor vătămătoare ale cerealelor și să ducă o susținută acțiune de reparare și verificare a întregului utilaj necesar certificării, conservării și condiționării produselor depozitate.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor sarcini, bazele de recepționare trebuie să cunoască magazinele din raza lor de activitate, deci să cunoască stăruile de depozitare existente la fiecare unitate în parte. Aceasta este una din condițiile principale pentru asigurarea bunului mers al operațiunilor de recepționare și conservare.

În acest scop, bazele au la îndemână pe de o parte, tablourile de inventariere a spațiilor de depozitare, tablouri care au fost întocmite încă din luna Ianuarie a.c. prin grija Comitetului de Stat pentru colectarea produselor agricole, iar pe de altă parte, fișierul magazii, întocmit după inventariere.

Toate datele culese ne aceste două cărți, trebuie să fie verificate în mod cel mai riguros de către fiecare bază. Odată făcute aceste pregătiri bazele de recepționare trebuie să treacă la repararea magazilor, așa cum prevede Hotărârea Partidului și Guvernului. În operațiunile care trebuie executate până la 21 Iunie. Evident că în sarcina bazelor

de recepționare cad numai magazinele dependente de Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole. Pentru magazinele deținute de către organele administrației sau puterii de Stat, instituțiile întreprinderilor sau organizațiile economice de Stat, particulare, asociații, asociații și cooperative, reparațiile trebuiesc executate din partea acestor deținători în așa fel ca magazinele să fie predate bazelor în bună stare pentru depozitarea produselor la data de 15 Iunie 1950.

După datele primite la 8 Iunie a.c. stadiul reparațiilor la bazele de recepționare este destul de avansat, în frunța acțiunilor stăruindu-se bazele din județele Caraș și Argeș. Au rămas încă în urmă din cauza lipsei de organizare, județele Mureș și Arad.

O altă sarcină care trebuie dusă la îndeplinire până la 21 Iunie a.c. este desinfecțierea magazilor de cereale. Și aci magazinele deținute de alte întreprinderi sau persoane trebuie să fie desinfecțiate de către acestea, iar magazinele în folia sintetică, de către baze. Această acțiune trebuie executată foarte atent deoarece de reușita ei depinde buna conservare a produselor depozitate. În acest scop, au fost studiate și experimentate metodele sovietice și în urma rezultatelor obținute anul acesta au fost aplicate în practică două metode: desinfecțierea magazilor cu linie de garaj prin aburul încălzit, aburi care se procură dela locomotivele de cale ferată și desinfecțierea magazilor prin soluție de sodă caustică pulverizată cu pompe de strop (Caimax, etc.).

Ambele metode de desinfecțiere sunt în curs de desăvârșire pe întreg cuprinsul țării și în ceace privește stadiul lucrărilor, bazele din județele Băcău, Sălaj și Turda sunt în frunța acțiunilor — în timp ce bazele din județele Arad, Dolj și Ilfov sunt foarte în urmă cu executarea lor.

Alături de desinfecțiere însă, bazele de recepționare trebuie să se preocupe de procurarea, repararea și verificarea utilajului necesar la magazii pentru recepționarea produselor. Și această acțiune, este aproape terminată pe întreg cuprinsul țării.

Întregul utilaj de precizie ca: samovarele, basculele și cântarele de analiză, — a fost verificat sau mai este în curs de verificare din partea serviciilor județene de măsurii și greutăți.

Nu dat importanța cuvenită acestei lucrări bazele din județele Dolj, Constanța, Ilfov și Iași, care au subapreciat această problemă.

Pentru buna organizare a muncii, bazele de recepționare trebuie să fie îndrumate de către centrele județene de recepționare de care aparțin. În cadrul normelor și directivelor generale trasate

de către Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole.

Ele trebuie să fie sprijinite în muncă de către aceste centre, de împuterniciții județeni și de plasa și Comitetului de Stat pentru colectarea produselor agricole, de organele locale ale puterii de stat, și de toate organizațiile de masă.

Activitatea bazelor de recepționare trebuie organizată în așa fel de către centrele județene de recepționare încât să cuprindă toate sarcinile trasate în vederea asigurării campaniei de recoltare și colectare. În lumina acestor sarcini, șeful de bază trebuie să-și întocmească planul de muncă în care să fie prevăzute atribuțiunile concrete pentru fiecare om în parte, în așa fel ca unită să nu fie supraincărcați de sarcini, iar alții să nu fie de loc angrenați în muncă.

Bazele de recepționare trebuie să fie controlate în mod organizat și temeinic de către centrele județene de recepționare care la rândul lor trebuie să aibă un plan de muncă bine întocmit, spre a da sprijin efectiv organelor dela bază.

În campania de prețuire pentru creșterea unor bune condiții de depozitare a cerealelor, s'a dovedit că nu toate centrele județene de recepționare au înțeles rolul controlului pe teren.

Exemple negalve în această privință au dat jud. Vâlcea, unde bazele de recepționare nefiind controlate, au întârziat cu pregătirea magazilor și jud. Vlasca, unde toate operațiunile de pregătire au fost conduse din birou.

Din această cauză, chiar în orașul Giurgiu, baza de recepție, nu a luat măsurii din timp pentru curățirea magazilor și desinfecțierea lor.

La baza de recepție din Târnăvele, la un control făcut de organele Comitetului de Stat, s'a constatat o lipsă de curățenie în siloz, în detrimentul unei conservări a cerealelor. Deasemenea, la baza de recepție Videle, șeful de bază a declarat organelor Comitetului că „toate lucrurile merg bine“ însă după un control temeinic făcut s'a constatat o totală lipsă de preocupare din partea lui pentru pregătirea magazilor în vederea noii campanii, iar cerealele depozitate au fost găsite infectate.

Iată deci centrele județene de recepționare trebuie să se preocupe temeinic de control pe teren, fără de care nu se pot înlătura lipsurile și greșelile săvârșite de către organele bazelor de recepție, care prin această muncă de control trebuie să primească sorțișul efectiv al organelor lor superioare.

Prin organizarea temeinică a muncii vcm putea crea condițiile necesare unei bune conservări a cerealelor colectate, contribuind astfel la asigurarea hranei oamenilor muncii din țara noastră, la îndeplinirea Planului de Stat în sectorul agricol și alimentar.

ÎN SPRIJINUL CAMPANIEI DE RECOLTARE

Să creăm cele mai bune condițiuni pentru dezvoltarea mișcării „cincisutiste“ la trenurile de marfă

O deosebită dovadă a dragostei față de Patrie au dat mecanicii de locomotive din regiunile București și Iași care însușiți de dorința participării cât mai fructuoase la campania de recoltare au cerut Direcțiunii Tracțiunii studierea unei noi organizări a trenurilor de marfă. Este vorba de trecerea imediată la turnuse nominale, adică aceeași locomotivă să remorche în permanență aceeași pereche de trenuri.

În felul acesta se mărește simțitor randamentul și eficacitatea locomotivelor, sporindu-se parcursul mediu zilnic pe locomotivă dela 187 km. la circa 200 km.

Dirrecția Tracțiunii și-a însușit propunerea mecanicilor, iar experiențele vor începe dela 1 Iulie la Iași, Ploști, și Caransebeș.

524 km. pe zi

Mișcarea „cincisutiștilor“ care a dat rezultate excepționale la trenurile de persoane, a început în cursul acestui an să antreneze numeroși mecanici și jochiști ai trenurilor de marfă.

Deși mult mai greu de realizat decât la trenurile de persoane, cincisutiste de kilometri au fost atinse și chiar depășite de numeroși mecanici ai trenurilor de marfă.

Un succes remarcabil a obținut astfel

echipa compusă din mecanicii Popa Gheorghe Ion și Baciu Ion, precum și jochiștii Popa S. Gheorghe și Anghel Tudor, care, pe locomotiva 1501.076, au remorcat în turnus nominal un tren de marfă parcurgând traseul Brașov-Teluz 524 KM. PE ZI.

Succese deosebite a obținut deasemenea și echipa formată din mecanicii Dasădu Dumitru și Boțila Ion și jochiștii Colțin Ilie și Nihasa Carol, care au obținut 422 km. zilnic pe traseul Timișoara-Turnu Severin, precum și echipa compusă din mecanicii Nistor Constantin, Stoica Gheorghe și Popa Timișiei și jochiștii Istoc Augustin, Franciscu Petru și Mișu Ștefan care au realizat 418 km. zilnic pe distanța Craiova-București.

Unele sarcini ale Direcției Tracțiunii și Direcției Mișcării

În numeroase alte depouri ale țării noastre, mișcarea „cincisutiștilor“ a cuprins din ce în ce mai mulți mecanici. Tocmai deaceia eforturile lor trebuiesc sprijinite cu mai multă țară de organele de conducere ale C.F.R.-ului.

În această privință se observă o serie de deficiențe și conducerea Departamentului C.F.R. trebuie să ia măsuri de îndreptare a lor.

La Depoul Ploști de pildă, din 4 locomotive antrenate în această mișcare pe traseul Ploști-Constanța, una singură a reușit să atingă 507 km. zilnic.

Aceasta a fost situația până la 15 Mai; acum, după schimbarea mersului trenurilor, ca este încă mai greu.

Această deficiență se datorăse atât delăsării unor organe locale ale C.F.R.-ului care n'au sesizat forurile superioare cât și unor neglijențe la Direcția Tracțiunii și Direcția Mișcării, care nu au luat la timp măsuri de remediere în feclăgura cu felul cum se face împerecherea trenurilor.

Ori, având în vedere importanța în general a mișcării „cincisutiștilor“ la trenurile de marfă și mai ales importanța ei în perioada recoltării și colectării, Direcția Tracțiunii ca și Direcția Mișcării trebuie să acorde o atenție deosebită acestei probleme. De pildă la Constanța se poate stabili o oprire de maximum 2 ore necesare procesului tehnologic de echipare și să dea o trasă directă spre Ploști. Trebuie deasemenea să se stabilească cele mai juste împecherechi și în sfârșit să se ia toate măsurile tehnico-organizatorice la toate depourile pentru sprijinirea acestei mișcări.

Sandu Manea și Ion Făciu

Birocratismul și înăbușirea barbară a criticilor împiedecă gospodăria agricolă de Stat din Ițani-Suceava să-și îndeplinească sarcinile

În numărul său din 27 Mai a. c. ziarul „Lupta Poporului“ din Suceava a publicat o știre privind mersul acțiunilor de reparare a mașinilor și uneltelor agricole la gospodăria agricolă de Stat din Ițani. În știre se arată, în spirit critic, că această acțiune este neglijată de conducerea gospodăriei și că sunt necesare urgente măsuri de îndreptare a lucrurilor. Ziarul propunea ca, neîntârziat, conducerea gospodăriei să întocmească un plan concret de lucru, cu sarcini repartizate pe echipe și oameni, ca în felul acesta să poată fi dusă la bun sfârșit sarcina importantă de reparare a uneltelor și mașinilor, pentru terminarea la timp a pregătirilor în vederea strângerii recoltei.

Criticând delăsarea conducerei, ziarul atrăgea atenția inginerului Feduc Alecu, tehnicianul gospodăriei, că are datorita să-și lichezeze neapăsarea față de problema reparațiilor. Printre altele, inginerul era criticat pentru atitudinea sa nejustă față de muncitorii pe care în loc să-i ajute cu sfaturi și îndrumări tehnice, îi repezea pur și simplu.

În urma acestei analize critice a muncii gospodăriei, redacția ziarului se aștepta, pe bună dreptate, să constată medierea situației într'un timp cât mai scurt, acest lucru fiind în primul rând în interesul gospodăriei.

De fapt însă s'a întâmplat cu totul altfel. Prima măsură pe care a întales s'o la conducerea, după citirea cu „îndignare“ a articolului, a fost descoperirea „celui“ care a „îndrăznit“ să întorzeze ziarul despre lipsurile amintite, a căror existență însă conducerea gospodăriei n'a contestat-o. „Toate acestea ne privesc numai pe noi, sunt buclăria noastră“ — și-au spus tovarășii din conducere, hotărâți să-și „învele minte“ („spion“) (până la acest grad de delăsare a ajuns conducerea gospodăriei, încât să califice astfel pe tovarășii care le adreasea o critică prin ziarul Comitetului județean P.M.R. și al Comitetului Provizoriu al județului).

Așa s'a întâmplat că într'o bună dimineață, redacția ziarului local a fost vizitată de tov. Toma Cojocaru, secretarul organizației de bază UTM dela gospodăria agricolă de Stat Ițani, care a venit să informeze redacția că a fost concedat de conducerea gospodăriei.

„Vina?“ Fusese văzut împreună cu reporterul ziarului „Lupta Poporului“, în ziua când acesta a fost la gospodărie spre a-și culege materialul pe baza cărui a scris articolul.

Tovarășii spun că eu v'am condus prin gospodărie și v'am dat informațiile...!

Și pentru „vina“ asta, tov. Cojocaru A FOST CONCEDAT, fără nicio formalitate. I s'a spus pur și simplu: — Să nu te mai prindem prin gospodărie...!

Cercetând la fața locului acest caz fără precedent de înăbușire a criticilor și de barbară persecutare a unui corespondent, redacția ziarului a constatat că faptul nu este întâmplător și nici singurul de acest fel petrecut la această gospodărie. Tov. Cojocaru a mai fost și alături de amenințat că dacă nu-și „vede de treabă“, are s'o „pățească rău“. Amenințarea a venit din partea inginerului Feduc, care s'a supărat cumplit într'o zi, când secretarul UTM-ului „a îndrăznit“ să-l spună că n'are nici un drept să trazeze muncitorii ca pe niște slugi, repezindu-i și injurându-l...!

— Dacă te mai prind că te ții de organizație, l-a răspuns Feduc, gata aproape să-l pălmuiască, să-și caldă nu-și mai caldă mult piciorul prin gospodărie...!

Și inginerul Feduc, influențându-l și pe directorul gospodăriei, tov. Hălăuceanu Ioan, n'a întârziat să-și pună

în practică amenințarea, măcar în parte. Tov. Cojocaru a fost mutat de vreo șapte ori, în decurs de două luni, pe la diferite secții ale gospodăriei, deși era imperios necesar ca secretarul UTM-ului să fie lăsat să-și continue munca de activitate a organizației pe care o începuse cu succes.

Atitudinea vădit dușmănoasă a inginerului Feduc este veche și și-a manifestat-o ori de câte ori a avut prilejul, chiar înainte de a fi mutat disciplinar la Ițani, pe când lucra încă în cadrul unei gospodării agricole de Stat din județul Bala.

Feduc nu este străin nici de înlăturarea din gospodăria Ițani a fostului secretar UTM care a funcționat înaltă tov. Cojocaru. Numai că atunci a procedat mai „subtil“. Văzând că nu-l poate înlătura pe alte căi, l-a trimis la niște cursuri și a „aranjat“ ca să nu se mai întoarcă în gospodărie.

În ce privește munca sa în cadrul conducerei gospodăriei, inginerul Feduc nu pierde nicio ocazie de a se substitui colectivului, când dispoziții de unul singur și mai totdeauna în contradicție cu hotărârile luate de colectiv.

Și în timp ce inginerul Feduc își duce activitatea în felul acesta, tolerat și acoperit de directorul gospodăriei, în gospodărie domnește dezordinea și delăsarea. La cantină, cu toate criticile aduse de organizația județeană de Partid, în ultimele șase luni situația nu s'a îndreptat de loc. Dormitoare sunt complet neglijate și necorespunzătoare, mașinile stau risipite prin curte în ploaie și le mănâncă rugina, iar la unu întregi stau năpădite de buruien, neprășite, pentru că se găsesc zilliri.

Cum să se găsească însă zilliri, când inginerul Feduc „rezolvă“ această problemă, făcând... adrese către secția de cadre a gospodăriei, care se află la o distanță de... 4 m. (iar când s'a scris adresele — au fost două — se afla în biroul de alături despărțit numai de a ușă).

În adresa nr. 2.176 din 23 Mai 1950, urmare a adresei nr. 1.523 din 18 Aprilie 1950, se spune textual: „Dacă în termen de trei zile nu avem numărul stabilit de sezonierii prezenți la lucru, culturi întinse vor ajunge la compromis, etc.“.

Sub o adresă de 40 de rânduri, inginerul și-a așternut liniștit semnatu, l-a determinat și pe directorul Hălăuceanu s'o facă, și... au așteptat amândoi ca secția de cadre, neajutată cătuși de puțin, să le rezolve „cercările“. Iar în timp ce directorul și inginerul așteaptă, la secția gospodăriei din comuna Todrești morcovul este înăbușit de buruieni și la Ițani hectare întregi de mac sunt strivite deasemenea de buruieni, chiar sub ochii conducerei birocratice.

Birocratismul și înăbușirea criticilor merg mână în mână după cum se vede la gospodăria agricolă din Ițani; ele nu pot și nu trebuie însă să acopere nici atitudinea antimuncitorească a inginerului Feduc, nici incapacitatea directorului.

Este necesar deaceia ca Direcția gospodăriei agricole de Stat din Ministerul Agriculturii să ancheteze de îndată grava situație dela gospodăria din Ițani pentru a restabili acolo spiritul sănătos de muncă și relații de colaborare tovarășească între salariați și conducere — condiție esențială a împlinirii sarcinilor care revin acestor unități de lucru.

P. Solcan
correspondent

Să învățăm din experiența Sovietelor SOVIETUL SĂTESC ÎN LUPTA PENTRU O RECOLTĂ BOGATĂ

de SERGHEI DANILIN

În fața intrării cu lumini strălucitoare a clubului din satul Verhnia Ublina se opreau automobilele unui deputat. Soseau la sedinta Sovietului sătesc deputați, agronomi colhozuri, selecționisti experimentatori, șefii de brigăzi și simpli colhoznici. În sălile clubului se adunase multă lume. Se distingea un grup ce discuta cu aprindere cu agronoma Maria Alexandrova. Aceasta se afla lângă o hartă mare a stepei Ublina, explicând planul măsurilor agrotehnice obligatorii pentru toate colhozurile situate pe teritoriul Sovietului sătesc.

Stepele Ublina se află în regiunea kazahstană de răsarit, la poalele munților Altai. Înainte, pământurile erau atât puțin roditoare. Vânturile arzătoare din munții Altai pârăuiau solul, micșorând și mai mult recoltele. Munca colectivă a plugarilor a transformat însă aceste stepe. Pe hartă, țări pte de culoare deschisă, marchează pământurile a trei colhozuri cu gospodării mari și cu o structură variată. Aceste colhozuri au peste două mii ha. de pământ arabil, livrez de pomi roditori și arbuști roditori, prăsiți și deasemenea întreprinderi anexe, ateliere de reparații, fierării, mori, fabrici de ulei și de cărămidă. Colhozurile au terminat înainte de data fixată îndeplinirea planului de Stat trienal al dezvoltării creșterii obștești a vitelor; fiecare dintre ele are câte cinci ferme de vite. Colhoznicii au sporit și fertilitatea solului. În timp ce înainte țărani individuali din stepele Ublina recoltau cel mult 7-8 chintale de grâne la hectar, în prezent, recoltele obținute de pe ogoarele colhoznice ating 15-20 chintale la hectar.

Colhoznicii nu s'au mulțumit însă cu succesele dobândite. Un grup de agronomi și plugari cu experiență au propus să fie întocmit un plan al transformării radicale a naturii stepei Ublina. Sovietul

sătesc a susținut această inițiativă din masă. În vederea întocmirii planului au fost invitați specialiști: ingineri hotarnici, silvicultori, selecționisti, ingineri și arhitecți. În urma muncii depușă în colectiv, a luat naștere planul, ce urma acum să fie desbătut de sesiunea Sovietului sătesc.

După cuvântarea președintelui Comitetului Executiv, Nicolae Sisoev, care a expus în amănunțime planul, a început un viu schimb de păreri. Au eșit la iveală numeroase propuneri.

— Trebuie să fie lărgite asolamentele cu ierburii perene, a propus colhoznicul Vasile Ciuvavov.

— Trebuie să fie organizate cercuri agrotehnice superioare, a spus șeful de brigadă Potap Fadeev.

Președintele colhozului „Crușkăda“, Alexei Ivanov, a propus să fie creat un sistem de lașuri și bazine de apă pentru irigația grâșnilor de zarnavaturii și livezilor.

Șefa brigăzii de tractoare Evdochia Cepustina, decorată cu Ordinul Steagul Rosu al Muncii, pentru buna calitate și depășirea planului muncii lor tractoarele, a vorbit cu înfocare despre necesitatea plantării unor perdele de păduri la hotarele ogoarelor rotațiunilor culturilor. Capustina a indicat în mod concret cum poate fi rezolvată această importantă problemă.

Trebuie să fie create în colhozuri pepiniere de arbori, să fie strânse semințe de diferite specii de arbori, mai ales de stejar, acest arbore puternic, în stare să reziste în fața celor mai teribile vânturi arzătoare.

Multe probleme importante au fost ridicate și de alți deputați și activiști ai satelor, care participau la lucrările sesiunii.

Planul a fost aprobat, devenind un bun general al întregii populații. El a fost luat în discuție la adunările colhoznicilor, la stațiunea de mașini și tractoare, la adunările grupelor de partid ale colhozurilor. Între colhozuri, între brigăzi de tractoare și între agronomi, s'a desfășurat apoi întrecerea socialistă pentru o cât mai bună îndeplinire a planului.

Șeful brigăzii de câmp Ivan Ciuvavov a terminat primul reținerea zăpezilor și a organizat culeșul și transportarea pe ogoare a unei cantități de îngrășăminte mai mare decât sardiniile fixate. Pilda lui a fost urmată de brigăzile conduse de Evdochim Alexandrov, Ecaterina Ziobina și alții. Reținerea zăpezilor a fost înfăptuită pe întreaga suprafață semănată a colhozurilor.

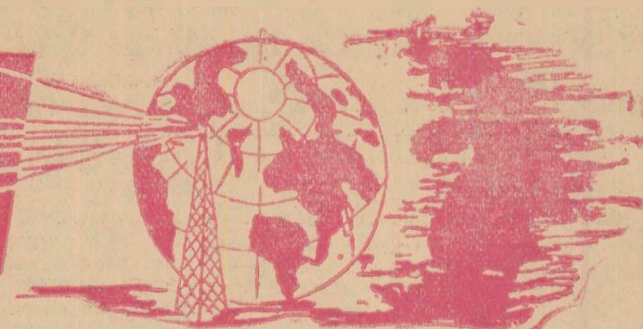
Un rol important în planul de ridicare a producției colhozice a îndeplinit comisia permanentă pentru agricultură a Sovietului. Din inițiativa ei și comisi au avut loc în toate colhozurile constatări ale agronomilor și șefilor brigăzilor de câmp și de tractoare. La aceste ședințe au fost prezente hotarele rotațiunilor culturilor și au fost luate în discuție tabelele pentru o justă succesiune a culturilor. Din inițiativa și cu participarea membrilor comisi și activiștilor din jurul ei, au fost amenajate șase bazine de apă, au fost create trei pepiniere de arbori și au început lucrările de plantare a perdelelor de păduri.

Una din ședințele comisiei agricole a fost închisă cu discutări referatului deputatului Evdochia Cepustina asupra experienței muncii brigăzii ei de tractoare în vederea pregătirii terenului pentru perdele de păduri. Brigada arase pământul la o adâncime de 25 centimetri și pe o lărgime de 15 metri. Pucii au fost sădiți în aceste fâșii în șapte rânduri la o distanță de 1,5-2 metri între ele. Pe fiecare hectar au fost sădiți câte opt mii puleți. Sovietul sătesc a aprobat lucrul brigăzii Cepustina și a recomandat această experiență pozitivă și celorlalte brigăzi. Mișcarea pentru crearea unor perdele de păduri pe un pământ bine pregătit, inițiată de Sovietul sătesc din Verhnia Ublina, s'a răspândit în curând în întregul raion, și după aceea și în regiune. Inițiativa acestei mișcări, Evdochia Cepustina a fost aleasă deputată a Sovietului Suprem al R. S. S. Kazah.

— O problemă atrage după sine alte probleme, ne spune președintele Comitetului Executiv al Sovietului sătesc, Sisoev. „Marile venituri ale colhoznicilor de pe urma înaltelor recolte și creșterii viteilor ne pun în față sarcina unei mai depline satis-

faceri a cerințelor culturale și de trai sporite ale colhoznicilor. Ne aflăm în fața problemei de a electrifica și radioficia deindată satul.“

ULTIMELE STIRI

SESIUNEA SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Lucrările Sovietului Uniunii

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 iunie s'a deschis la Kremlin prima sesiune a Sovietului Suprem al URSS al celei de a 3-a legislaturi. Ședința Sovietului Uniunii a fost deschisă la orele 17. Cu mult înainte de începerea ședinței s'au adunat în palatul Kremlinului deputații Sovietului Uniunii, aleși la 12 Martie 1950. În sală se aflau numeroși oaspeți — muncitori din industrie, oameni ai științei, artei și literaturii precum și reprezentanți ai oamenilor muncii din Moscova.

În lojile guvernamentale se află membrii Prezidiului Sovietului Suprem și miniștrii.

La deschiderea sesiunii au fost de față membrii corpului diplomatic precum și corespondenții de presă sovietici și străini.

La orele 17 își ocupă locurile în Președiu, V. M. Molotov, G. M. Malenkov, L. P. Beria, C. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, A. A. Andreiev, A. I. Mikoiian, N. S. Hrușciov, N. M. Șvernîk, M. A. Suslov și P. K. Ponomarencu. Deputații și oaspeții îl întâmpină cu aplauze furtivoase.

La propunerea deputatului Ivan Rumianov, Alexandr Palladin, președintele Academiei de Științe a R. S. S. Ucrainene, unul din cei mai vârstnici deputați, este însărcinat să deschidă lucrările primei sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În cuvântarea de deschidere Palladin a spus: „Prima sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice s'a întrunit într-un moment însemnat, când Țara Sovietică îndeplinește și depășind planul cincinal de după război, trăiește un nou și mare avânt, când puterea ei crește pe zi ce trece, când prestigiul ei internațional crește și când forțele progresiste din întreaga lume se unesc tot mai strâns în jurul ei.

La 12 Martie 1950, peste 111 milioane de oameni, adică aproape întreaga populație majoră a Uniunii Sovietice, și-au dat voturile pentru candidații blocului comunistilor și celor fără de partid și prin aceasta au aprobat în unanimitate politica Partidului Bolșevic, ca forță conducătoare a societății sovietice, au aprobat întreaga lui activitate, planurile lui pentru viitor, au dovedit că sunt gata să lupte neobosit pentru construirea comunismului în țara noastră. Votând pentru candidații blocului comunistilor și celor fără de partid, alegătorii au votat pentru tovarășul Stalin.”

Aceste cuvinte ale deputatului Palladin au fost întâmpinate cu aplauze furtivoase.

Lucrările Sovietului Naționalităților

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 iunie, la orele 20, s'a deschis la Kremlin prima ședință a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. În sală s'au adunat toți reprezentanții Țării multinaționale Sovietice — fruntași ai clasei muncitoare, ai tărânilor colhoznice și ai intelectualității sovietice.

Sovietul Naționalităților este înfrățirea vie a prieteniei de nesdruncinat dintre popoarele sovietice.

La ședința Sovietului Naționalităților au asistat numeroși oaspeți — reprezentanți ai oamenilor muncii din capitală, membrii corpului diplomatic, corespondenții de presă sovietici și străini. Deputații și oaspeții au salutat călduros aparitia în Președiu a lui N. A. Bulganin, C. E. Vorosilov, A. I. Mikoiian, N. M. Șvernîk, A. N. Cosăghin, M. A. Suslov, P. K. Ponomarencu, M. F. Skriatlov.

Sesiunea Sovietului Naționalităților a fost deschisă de unul din deputații cei mai vârstnici, Otto Kuusinen, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al RSS Carelo-Fine. În cuvântarea sa de deschidere, el a amintit că alegețile care au avut loc au fost un adevărat triumf al democrației socialiste sovietice.

Statul nostru Sovietic — a spus el, — năzuiește în mod hotărât și consecvent

spre pace cu toate statele, luptă neobosit pentru pace.

Otto Kuusinen și-a încheiat cuvântarea salutând puternica Patrie Sovietică, prietenia veșnică și unitatea de nesdruncinat a popoarelor sovietice, marea Partid al lui Lenin-Stalin, pe conducătorul și înfrățitorul poporului sovietic, tovarășul Stalin.

Toți se ridică în picioare, isbucnesc aplauze furtivoase, din sală răsună cuvintele: „Slavă Mareșului Stalin!”

Sesiunea este declarată deschisă.

Apoi deputații au ales în unanimitate ca președinte al Sovietului Naționalităților pe Jumabai Saiahmetov — trimis al poporului kazah. Locuitorii ai prezidiului Sovietului Naționalităților au fost aleși: Mir Teimur Iacubov — trimis al poporului azerbaidjan, Mihael Zimianin — trimis al poporului bielorus, Vilis Lacis — președintele Consiliului de miniștri al RSS Letone, Tamara Ma-

Sesiunea trece apoi la alegerea prezidiului Sovietului Uniunii. Deputatul din Moscova, Kiev, Leningrad și Minsk a prezentat propunerea de a fi ales ca președinte al Sovietului Uniunii deputatul Mihail Iasnov, care este președintele Sovietului Moscovei. Deputatul Iasnov a fost ales în unanimitate ca președinte al Sovietului Uniunii. Sesiunea a examinat chestiunea sporirii la 4 a numărului de locuitori al prezidiului Sovietului Uniunii în loc de doi locuitori câți erau aleși înainte. Această propunere a Consiliului Împuterniciților îsovârșite din necesitatea unei legături mai largi între conducerea Camerelor și deputați. În legătură cu această sesiune, a hotărât să aducă amendamentele corespunzătoare Constituției URSS. Deputații Alexei Kirilenko, Tatiana Zueva, Ananas Șnecluc și Amin Nilazov au fost aleși în unanimitate locuitorii ai prezidiului Sovietului Uniunii.

În numele Consiliului Împuterniciților se propune includerea următoarelor chestiuni pe ordinea de zi a sesiunii:

1) Alegerea Comisiei de validare a Sovietului Uniunii.

2) Cu privire la alegerea Comisiei permanente ale Sovietului Uniunii.

3) Sancționarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al URSS.

4) Alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al URSS.

5) Alcătuirea Guvernului URSS; Consiliului de Miniștri al URSS.

6) Aprobarea bugetului de stat al URSS pe anul 1950 și raportul asupra executării bugetului pe 1948-1949.

Această ordine de zi este adoptată în unanimitate de către sesiune.

În ședința de Luni, deputații au deschis primele două puncte de pe ordinea de zi. Pentru verificarea deputaților Sovietului Uniunii a fost aleasă o comisie de verificare a Împuterniciților deputaților compusă din 17 persoane.

Apoi a avut loc alegerea comisiilor permanente ale Sovietului Uniunii; Comisia pentru elaborarea proiectelor de legi, Comisia bugetară și Comisia pentru afaceri externe.

Cu aceasta, ședința de Luni a Sovietului Uniunii a luat sfârșit.

alcătuirea Guvernului URSS să fie discutată în cadrul unei ședințe comune a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

Raportul cu privire la bugetul de stat al URSS va fi de asemenea ascultat în cadrul unei ședințe comune a ambelor Camere, iar desbaterea raportului și adoptarea legii cu privire la buget va avea loc separat în fiecare Cameră.

Sovietul Naționalităților a trecut apoi la discutarea primului punct de pe ordinea de zi. Potrivit Constituției URSS, pentru verificarea Împuterniciților deputaților Sovietului Naționalităților a fost aleasă o Comisie de validare compusă din 17 persoane. Au fost apoi constituite Comisiile permanente ale Sovietului Naționalităților: Comisia pentru elaborarea proiectelor de legi, Comisia bugetară și Comisia pentru afaceri externe.

Cu aceasta, prima ședință a Sovietului Naționalităților a luat sfârșit.

Ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al URSS a fost fixată pentru ziua de 13 iunie la orele 19.

Intelectualii sovietici protestează împotriva întemnițării samavolnice a celor 11 fruntași antifasciști americani

MOSCOVA 13. (Agerpres). — Ziarul LITERATURNIA GAZETA publică următoarea scrisoare adresată de către un grup de intelectuali sovietici cunoscutului scriitor și luptător antifascist american, Howard Fast.

„Cunoscutul scriitor Howard Fast, luptător curajos pentru adevăr a fost arestat în închisoare, împreună cu alți 10 cetățeni americani progresiști. Curtea Supremă a Statelor Unite l-a declarat „vinovați”.

În grupul tovarășilor lui Fast în urma cărora s'au închis porțile închisorii, vedem activiști sindicali, juriști, reprezentanți ai intelectualității progresiste, un profesor și o gospodină. Cu alte cuvinte vedem poporul american care sune cinstit și fără frică adevărul în față, magnatilor cuprinși de turbare al Wall-Streetului.

Nol nu am uitat pretextul folosit pentru a justifica sentința pronunțată împotriva acestor americani progresiști, care pentru noi întruiează rațiunea, onoarea și conștiința acestei țări. Ii americani curajoși printre care și tovarășul nostru de luptă, Howard Fast, au refuzat să spună jandarmilor din faimameasa „Comise pentru cercetarea activităților antiamericane”, numele persoanelor care au ajutat victimele fascismului spaniol.

Și iată că Thomas, acest afacerist și exoroc murdar care a luat cuvântul din partea Wall-Streetului în calitate de căine de pază al „Imperiului dolarului” s'a repezit să-l ajute pe călăul Franco.

El a acționat după toate regulile încluzitei americano-spaniole. Avid de răz-bunare, acest Torquemada — hoț de buzunar — a dat acestor oameni un ultimatum gangsteresc: ori să spună numele, ori să stea la închisoare.

Timpe de aproape patru ani am urmărit cu atenția încordată acest duel fără seamăn între un grup de luptători pentru pace și progres și haita neagră de jendarmi ai reacțiunii. Timpe de patru ani, într-o atmosferă de „război rece” și „teroare totală” din ce în ce mai accentuată, Howard Fast și prietenii săi ontifasciști s'au apărut împotriva ofensiviei reacțiunii turbate, opunându-i fermitatea și dăruenia lor neînduplecată și în primul rând dreptatea cauzei lor.

Membrii faimoasei comisii de lăncă Camera Reprezentanților nu au putut afla numele niciunui simpatizant al antifasciștilor spanioli. Și iată că astăzi, în preajma alegerilor când Truman și partidul în fruntea cărui se află el, încearcă să dovedească prin toate mijloacele devotamentul lor pentru interesele marelui capital, temerierii Justiției au hotărât să ferece demonstrativ în lanțuri pe acei care luptă în Statele Unite pentru pace și fericirea poporului.

Nu de mult D-ța, scumpe tovarășo

Fast în scrisoarea plină de nobilă îngrijorare pentru viitorul oamenilor simpli din America pe care a-i trimis-o la Moscova, scria:

„Această este o luptă în care nădăjdum că victoria va fi de partea noastră, aceasta este o luptă la care mergem fără teamă pentru că știm că alături de noi sunt milioane de oameni iubitori de pace din întreaga lume și în cea de-a treia noastră țară. Nouă nu ne este frică de această luptă, fiindcă suntem convingi că victoria acestor forțe, victoria poporului, este inevitabilă.”

Reacțiunea americană te-a aruncat în închisoare numai cu un singur scop, să te lipsească și în persoana D-tale te lipsească mii și mii de tovarăși al D-tale tcmal de această încredere datorată de viață, să ucidă în vol încrederea în victoria finală a forțelor păcii în întreaga lume.

Suntem siguri că niciun fel de gratii nu vor frânge spiritul nostru de luptă și încrederea noastră în victorie! Adevărul nu poate fi încetățuit, idelle de libertate și progres nu pot fi ferecate!

Primiți salutul și admirația noastră, frați de luptă pentru pace, de care suntem mândri!

Vesvolod Vișnevski, Gheorghi Gulia, Alexandr Dovjenko, Vesvolod Ivanov, Valentin Kataev, Boris Lavrenov, Samuil Marșak, Lev Oșanin, Piotr Pavlenko, Constantin Simonov, Anatoli Sofronov, Alexei Surkov, Anatoli Surov, Nikolai Thonov, M. Ciaureli”.

POPOARELE LUMII LUPTĂ PENTRU PACE

Instituirea unui fond mondial pentru apărarea păcii

MOSCOVA 13 (Agerpres). — ZIARUL PRAVDA RELATEAZĂ CĂ BIROUL COMITETULUI PERMANENT AL CONGRESULUI MONDIAL AL PARTIZANILOR PĂCI A ADOPTAT ÎN UNANIMITATE, LA SEȘIUNEA CARE S'A ÎNCHIEAT LUCRĂRILE LA 1 Iunie A. C. LA LONDRA, HOTĂRÂREA DE A SE CREA UN FOND MONDIAL PENTRU APĂRAREA PĂCI ÎN ACEST SCOP. BIROUL A HOTĂRÂT SĂ DESFĂȘORE O CAMPANIE PE SCARA INTERNAȚIONALĂ PENTRU STRĂNGEREA ACESTUI FOND.

Sub presiunea opiniei publice autoritățile italiene au eliberat pe Emilio Sereni

ROMA 13 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția ANSA anunță că sub presiunea opiniei publice senatorul Emilio

Sereni, membru în Comitetul Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, a fost pus în libertate. El fusese arestat la 10 iunie la Cagliari pentru că a protestat împotriva încercărilor poliției din localitate de a împiedica strângerea de semnături pe Apelul de la Stockholm.

Împotriva lui Emilio Sereni s'a intentat totuși un proces, fiind acuzat că a „însușit autoritatea publică”.

2.500.000 membri ai bisericii presbiteriene din Statele Unite au cerut interzicerea armei atomice

BRUXELLES 13 (Agerpres). — LE DRAPEAU ROUGE anunță că reprezentanții celor 2.500.000 de membri ai bisericii presbiteriene din Statele Unite au adoptat în cadrul unei adunări generale o rezoluție prin care se cere guvernului american să semneze un acord internațional pentru interzicerea fabricării bombelor atomice și a bombelor cu hidrogen.

Se anunță de asemenea că și Consiliul general al bisericii suedeză a cerut interzicerea armei atomice.

Fruntași ai vieții publice din Anglia au semnat Apelul pentru pace

LONDRA 13 (Agerpres). — După cum anunță DAILY WORKER, în ciuda pediciilor puse de autorități, 26 de consilieri municipali din districtul Doar-ne (York) au semnat Apelul pentru pace.

Președintele consiliului districtual, Williams, a declarat că semnarea Apelului nu este decât un prim pas în campania pentru apărarea păcii.

Printre cei care au mai semnat Apelul se află consilierul Rothnie, apoi 11 miniștri, 3 fruntași sindicali, 1 funcționar superior al ministerului combustibilului, precum și o fruntașă a unei organizații feminine.

Ziaristul britanic John Peet care s'a refugiat în R. D. Germană demască pe atâțătorii la război

BERLIN 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 iunie, principalul corespondent din Berlin al agenției «Reuters», John Peet, a ținut la departamentul informațiilor al Republicii Democratice Germane o conferință de presă pentru ziaristii germani și străini. El a anunțat că la 12 iunie a cerut azil guvernului Republicii Democratice Germane.

În declarația făcută ziaristilor, John Peet a spus printre altele:

«Mă aflu aici pentru că nu mai vreau să servesc pe ațățătorii la război. În calitate de ziarist occidental și de principal corespondent al agenției «Reuters», am devenit automat și fără voință mea o unealtă a mașinii de război controlată de americani.

Aceasta este astăzi soarta tristă și umilitoare a majorității ziaristilor occidentali, ce lucrează pentru o presă care a devenit purtătoare de cuvânt a ațățătorilor la război.

Ca patriot englez, ca democrat și ca partizan al păcii, nu mai pot continua să merg pe această cale. Dacă mai era nevoie de un argument pentru a mă convinge, comentariile propagandistice muncinoase ale presei anglo-americane asupra întâlnirii tineretului din întreaga Germania m'au convins definitiv.

Fiecare din Dvs. știe, sau ar trebui să știe, că politica de ocupație anglo-americană este menită să transforme Germania Occidentală într-o bază de operațiuni pentru un nou război. Remilitarizarea Germaniei Occidentale se desfășoară într-un ritm rapid, deși ne se vorbește oficial de acest lucru. Acum câteva zile, șeful statului major general al țărilor semnatare ale pactului Atlantic, generalul Omar Bradley, a propus ca Germania Occidentală să fie inclusă în pactul militar al Atlanticului, «din considerente pur militare».

Vă voi cita o știre transmisă din Washington de agenția DPA, care spune că «în orice caz, marea capacitate industrială germană va întări apărarea Occidentului».

În același timp autoritățile occidentale de ocupație au permis din nou întreprinderilor din Germania Occidentală să fabrice armament și gaze otrăvitoare.

Aceasta sunt fapte pe care le cunoașteți foarte bine. Poate că nu cunoașteți încă rolul pe care îl joacă unități britanice în formarea noii armate germane.

Când comandantul armatei britanice a Rinului, generalul Keightley, a venit la Berlin acum câteva zile, în cursul unei conversații pe care am avut-o, el mi-a declarat deschis: «Am vorbit din nou de toate acestea cu Monty (feldma-

reșalul Montgomery) și el împărtășește pe deplin părerea mea că armata germană trebuie să fie reorganizată cât mai curând posibil. Unii politicieni stupizi sunt încă împotriva acestui lucru, dar nu va mai dura mult și vom putea pune în aplicare planurile noastre».

Politica sistematică de ațănare la război pe care politicienii americani o duc în întreaga lume și în special în Germania, este uneori camuflată de faptul că Anglia încearcă încă din când în când să ducă o politică oarecum independentă, și aceasta nu pentru actualul guvern britanic ar fi doritor de pace, ci pentru a apăra interesele capitaliștilor.

Tradiția democratică și progresistă a majorității poporului britanic nu permite guvernului să pășească față pe calea unui nou război.

Planul Schuman, care nu este altceva decât un plan pentru crearea potențialului de război al Europei Occidentale, ne oferă în ultima vreme un exemplu deosebit de elocvent.

Guvernul britanic și regii englezi al otelului se tem de concurența unui astfel de trust al industriei miniere, controlat de capitalul american. Presiunea americană, care este exercitată din ce în ce mai puternic, va obliga poate guvernul britanic să participe la acest trust în dauna intereselor engleze, dat fiind că el se încapățânează să excludă toate celelalte posibilități și în special colaborarea cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară iubitoare de pace.

După cum am declarat la început, nu mai vreau să particip la propaganda militaristă care constituie o amenințare nu numai pentru Uniunea Sovietică și pentru țările de democrație populară, ci care tinde de asemenea să transforme patria mea, Anglia, într-o supusă colonie americană.

După ce a subliniat că corespondenții presei capitaliste nu au posibilitatea de a transmite ziarilor informații obiective, Peet a declarat: «În urma experiențelor mele, m'am convins din ce în ce mai mult că știrile care conțin informații adevărate, ca de exemplu știrile despre

progresul realizat de Republica Democrată Germană, nu apar niciodată în zărele occidentale. Orice știre bombă aparută în «Telegraf» (ziar liberale care apare sub control britanic) și transmisă la Londra, apare, pe când desmințirile acestor minciuni nu apareau niciodată în presă.

Cu acest prilej aș vrea să citez un exemplu. Comandantul sectorului britanic al Berlinului, generalul Bourne, luând cuvântul la o conferință de presă în ajunul întâlnirii tineretului din întreaga Germania, a vorbit pe de o parte de contramăsurile luate de sens ale autorităților occidentale împotriva presei «lovitură de stat» comuniste și pe de altă parte a constatat cu tristețe că «economia Germaniei Răsăritene înregistrează succes vizibile». Rostită de un funcționar superior britanic, aceasta era o măștiușire extrem de importantă și am apreciat-o ca atare. A doua zi, toate zărele engleze au publicat cu titluri mari declarația generalului Bourne asupra pericolului armat. Remarca sa în legătură cu economia R. D. Germane a fost însă trecută sub tăcere.

Fiecare dintre Dvs., stimați colegi din presa occidentală care nu s'a vândut încă cu trup și suflet ațățătorilor la război, își poate aminti probabil de sute de astfel de exemple.

Colegii mei dela zărele «Times» și «Daily Telegraph» au subliniat în mod iminent în comentariile lor asupra sărbătoririi zilei de 1 Mai că poliția populară s'a comportat în mod extrem de disciplinat în piața Potsdam, atunci când hulanții occidentali au aruncat cu pietre, sub ochii poliției din sectoarele occidentale.

A doua zi, autoritățile superioare britanice le-au atras atenția la amănând că știrile lor «pun în pericol poziția britaniceilor la Berlin».

În legătură tot cu aceasta, corespondentul zărilor «Daily Telegraph» a scris că întâlnirea tineretului l-a făcut o puternică impresie. El a aflat curând după aceasta că trebuie să se înalpeze la Londra și să lucreze în birourile din Londra ale zărilor.

Cred că este inutil să mai dau alte

amănunte asupra întâlnirii tineretului german. Fiecare ziarist din Berlin știe cu câtă nerușinare a calomniat presa occidentală această grandioasă manifestație pașnică. Fiecare știe stupidă «dela corespondentul nostru» apărută în «Telegraph» sau în oricare alt ziar de același calibrul, fiecare leșire de propagandă ațănătoare la război a lui Schumacher care cerea tancuri, a fost publicată în întreaga presă capitalistă. Dar când de exemplu eu am transmis încă din Martie știrea că marea demonstrație a tineretului german va avea loc în sectorul democratic al Berlinului și că nu există niciun fel de intenție de a se înscena a lovitură de stat, am primit telegramme furtoase din Londra în care mi se spunea că ceilalți corespondenți au trimis «știri excelente despre planurile în legătură cu lovitură de stat» și eram întrebă de ce nu fac și eu la fel.

Ca om iubitor de pace, nu mai pot furniza arme ațățătorilor la război. Cu 13 ani în urmă, am plecat în Spania să lupt ca simplu democrat britanic, în rândurile brigăzii internaționale pentru pace și o lume mai bună. Atunci, forțele democratice au pierdut ceea etapă a luptei. Trebuie însă să câștigăm lupta pentru pace care se desfășoară în prezent. Fiecare ziarist occidental, dacă este cinstit, nu poate decât să zămbescă cu amărăciune în fața așa numitelor libertăți occidentale a presei. Libertatea nu există decât pentru ațățătorii la război. Suntem plătiți să transmitem știrile care sunt pe placul lor. Nu avem însă libertatea de a lupta pentru pace și să relatăm cinstit ceea ce se petrece în realitate. De aceea, am luat astăzi această hotărâre.

Sunt încredințat că va veni un timp când toți ziaristii vor putea deveni oameni cinstiți și integri în loc de a fi cum se întâmplă astăzi — scribi ai ațățătorilor la război.

Încheiere, John Peet a răspuns la întrebările puse de ziarști. El a subliniat că nu este membru al Partidului Comunist.

Răspunzând corespondentului agenției «Associated Press», care l-a întrebat dacă mai lucrează pentru «Reuters», Peet a declarat: «Până în prezent sunt încă principalul corespondent la Berlin al agenției «Reuters» și voi trimite o dare de seamă asupra acestei conferințe de presă birourilor din Londra ale agenției «Reuters».

Situația jalnică a imigranților din Israel desvăluie otrava propagandei sioniste

Tot mai evident este calvarul la care sunt supuși imigranții care, înșiși, au plecat în Israel. Câmp al uneltirilor războinice ale imperialiștilor americani, «țara făgăduinței» se dovedește zi de zi a fi numai o țară a suferințelor, a șomajului și a mizeriei, carea li cad victime acei care se lasă înmățați de propaganda mincinoasă a agențiilor sioniste, plecând într'acolo pentru «ei creia... o viață nouă».

Cum este această «viață nouă» a rată pe deplin scrisorile acestor care au ajuns să-l guste toată amărăciunea.

Iată bunăoară scrisoarea primită de Zalman Fărlaur din str. Trahan nr. 22 din Dorohoi:

„Răspund la întrebările din scrisoare dacă vreau să veniți și dacă am posibilitatea să vă ajut.

Eu ca om tiner și soția mea dea-bia putem rezista muncilor grele. Soția merge la lucru la gospodărie, adică la spălat rușe și eu lucrez la zădărie, la munci grele. Vă mai atrag atenția că nu se găsec case de locuit și trebuie să stați la Beth Oilm 6-8 luni până va vine rândul la casă și dacă și-a venit rândul și ai primit o cameră, aceasta se dă numai la cei căsătoriti. Acum vă lămuresc mai departe. După ce am eșit din Beth Oilm vor să muncescă. NU AU UNDE. Afluzul de emigranți e foarte mare și nu se găsește de lucru. Eu vă descriu cum este situația aici, că multă am venit și le-a părut rău că s'au depănat de acasă și ar vrea foarte mulți să se întoarcă, dar nu se poate».

Scrisorile ca acestea primesc și alți cetățeni din țara noastră, care au rade în Israelul unde social-tădătorul Ben Gurion domnește cu ajutorul dolarilor.

Iată câteva fragmente dintr-o scrisoare trimisă la 24 Aprilie din statul Israel lui Fogel Mendel, din București, str. Molotov nr. 24:

„...Aș dori să ne revedem, dacă a putea să mă întorc în R.P.R., unde să pot trăi mulțumit. Trebuie să vă comunic că aici viața este îngrozitoare. Sotul meu lucrează ca ziler la o construcție. Are o muncă foarte grea, totuși nu putem trăi numai din câștigul lui, deaceia sunt nevoiți să lucrez. Merg prin casele burgheziei unde spăl rușe și podele. Astfel, abia putem trăi din ce câștigăm.

Pentru a putea să găsești un serviciu indiferent care, ca de pildă matoritor de stradă, ai nevoie de o mare protecție».

Și mai departe, autoarea scrisorii relatează:

„Eu vă spun adevărul, căci unii cred că aici curge lapte și miere. Dacă aș fi aflat adevărata situație n'aș fi venit aici în Israel. Dacă cineva mi-ar fi arătat sincer situația, eu n'aș fi părăsit niciodată R.P.R., că rămâneam acolo, unde am avut un post foarte bun. Dacă ar fi posibil m'aș întoarce numai decât, dar nu știu dacă se poate. Regret amarnic că am venit aici...”

Aflarea adevăratei situații din Israel a făcut ca mulți din cei înșiși în ercare de propagandă otrăvită a sionismului să-l dea seama în ultimul moment, înainte de a fi prea târziu, de soarta tragică ce l-ar aș-

tepta în statul Israel și să renunțe la plecarea în «țara făgăduinței marshallizate». Aceștia și-au dat seama că diferența uriașă este între țara noastră, care construiește socialismul și unde fiecare poate munci și câștiga după cantitatea și calitatea muncii sale, și o țară înrobă de imperialiști, unde nu-l poate aștepta decât mizeria și foametea și unde nu este chemat decât pentru a fi transformat în carne de tun.

Iată ce ne scrie Becovici Francisc din Șimleul Silvaniei, str. Simlon Barnușlu:

„Într'un timp căzusem sub influența reacțiunii sioniste din Șimleul Silvaniei, care făcea o intensă propagandă pentru emigrarea în Israel.

Partidul însă mi-a venit în ajutor și am reușit să văd limpede pentru ce reacțiunea ne îndeamnă pe noi muncitorii evrei să ne ducem acolo. Sub regimul capitalist muncărea mea obișnuită era o ceață cu pâine, în timp ce Anghel Rozalia, soția lui Căngheri, mare comerciant de vinuri și soția lui Creci Alexandru, se lăfăiau în toate bunățiile.

Deaceia am înoplat buletinul de imigrare, și-i îndemn pe toți muncitorii evrei să învețe din cazul meu, să rămână aici și să muncască pentru binele lor și al Patriei!”

Becovici Francisc — și mulți alții ca el — și